

Predloga tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da Češka republika, s tem da ni zagotovila, da bi se snov TPS-NOLO (Geobal), ki je bila poslana iz Češke republike v Katowice na Poljsko, prepeljala nazaj v Češko republiko, ni izpolnila obveznosti iz členov 24(2) in 28(1) Uredbe (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov ⁽¹⁾;
- Češki republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Snov TPS-NOLO (Geobal), ki je bila poslana iz Češke republike na Poljsko in izvira iz nevarnih odpadkov iz odlagališča odpadkov (lagune Ostramo), se odlaga na drugem kraju v Češki republiki in je uvrščena kot odpadni katran, ki nastaja pri rafiniranju, destilaciji in pirolizni obdelavi organskih snovi, in po mnenju poljskih organov spada med odpadke iz Priloge IV k Uredbi (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov (v nadaljevanju: Uredba o pošiljkah odpadkov).
2. Glede na to, da Češka republika izpodbija uvrstitev zadevne snovi kot odpadek na podlagi registracije snovi v skladu z Uredbo (ES) št. 1907/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES ⁽²⁾ (v nadaljevanju: Uredba REACH), je nastala konfliktna situacija, ki jo ureja člen 28(1) Uredbe o pošiljkah odpadkov, ki določa, da je treba zadevno snov obravnavati, kakor da bi šlo za odpadke.
3. Registracija snovi na podlagi Uredbe REACH ne zagotavlja, da uporaba snovi ne bo imela splošnega škodljivega vpliva na okolje ali zdravje ljudi ali da bo snov samodejno prenehala biti odpadek. Če ne obstaja nacionalna odločba, s katero se ugotovi, da je zadevna snov dosegla stanje, v katerem odpadki prenehajo biti odpadki, registracije te snovi v skladu z Uredbo REACH ni mogoče šteti za veljavno na podlagi člena 2(2) Uredbe REACH.
4. Ker je bila zadevna snov čez mejo prepeljana brez prijave, se takšen prevoz šteje kot „nezakonita pošiljka“ v skladu s členom 2(35)(a) Uredbe o pošiljkah odpadkov. V takšnem primeru mora pristojni organ države odpreme po ustreznem postopku pridobiti informacije za zagotovitev, da se zadevna snov prevzame nazaj v skladu s členom 24(2) te uredbe, kar Češka republika neupravičeno zavrača. Ta obveznost ni izključena s členom 128 Uredbe REACH, ki zagotavlja prost pretok snovi, zmesi ali izdelkov v smislu člena 3 Uredbe REACH, saj so odpadki izrecno izključeni iz področja uporabe te uredbe (glej člen 2(2) Uredbe REACH).

⁽¹⁾ UL 2006, L 190, str. 1.

⁽²⁾ UL 2006, L 396, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen (Švedska) 6. julija 2017 – A/Migrationsverket

(Zadeva C-404/17)

(2017/C 293/26)

Jezik postopka: švedščina

Predložitevno sodišče

Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: A

Tožena stranka: Migrationsverket

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba prošnjo z informacijami, ki jih je predložila tožeča stranka in se štejejo za zanesljive – in so zato podlaga za proučitev navedene prošnje –, vendar ne zadostujejo kot dokaz, da je potrebna mednarodna zaščita, ker glede na informacije o [izvorni] državi organi zagotavljajo sprejemljivo zaščito, šteti za očitno neutemeljeno v smislu člena 31(8) revidirane Direktive 2013/32⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Direktiva 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite (UL L 180, str. 60).

Tožba, vložena 10. julija 2017 – Evropska komisija/Republika Francija

(Zadeva C-416/17)

(2017/C 293/27)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: J.-F. Brakeland, agent, W. Roels, agent)

Tožena stranka: Republika Francija

Predloga tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da Republika Francija s tem, ko je ohranila učinke določb, katerih cilj je odprava ekonomskega dvojnega obdavčevanja dividend in ki matični družbi omogočajo, da od predplačila davka, ki ga mora plačati ob nadaljnji razdelitvi dividend, ki so ji jih izplačale odvisne družbe, svojim delničarjem, odbije davčni odbitek, povezan z razdelitvijo teh dividend, če jih je prejela od odvisne družbe s sedežem v Franciji, te možnosti pa ne ponuja, če je te dividende izplačala odvisna družba s sedežem v drugi državi članici, ker ta zakonodaja v zadnjenavedenem primeru ne priznava pravice do odobritve davčnega odbitka, povezanega z razdelitvijo teh dividend, ki jo opravi ta odvisna družba, saj je v skladu s sodno prakso Conseil d'État prošnjam za vračilo predplačil davka, prejetih ob kršitvi prava Unije v smislu sodbe Sodišča v zadevi C-310/09 *Accor*⁽¹⁾, ugodeno pod temi tremi omejitvami:
  - pravica do vračila nezakonito obračunanega predplačila davka je omejena s tem, da se ne upošteva obdavčitev družb vnukinj s sedežem zunaj Francije;
  - pravica do vračila nezakonito obračunanega predplačila davka je omejena z nesorazmernimi zahtevami na področju dokazovanja;
  - pravica do vračila nezakonito obračunanega predplačila davka je omejena z omejitvijo davčnega odbitka tretji osebi od zneska dividende, ki ga je hčerinska družba s sedežem zunaj Francije izplačala v Franciji, čeprav je Conseil d'État, upravno sodišče, ki odloča na zadnji stopnji, določilo te omejitve, ne da bi Sodišču postavilo vprašanje za ugotovitev skladnosti teh omejitev s pravom Unije,

ni izpolnila obveznosti na podlagi načel enakovrednosti in učinkovitosti ter na podlagi členov 49, 63 in 267, tretji odstavek, Pogodbe o delovanju Evropske unije;